

อนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
กับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟินแลนด์
เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากร
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟินแลนด์

มีความปรารถนาที่จะทำอนุสัญญาเพื่อการเก็บภาษีซ้อน และป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษี
เก็บจากเงินได้ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

ขอบข่ายด้านบุคคล

อนุสัญญานี้จะใช้บังคับกับบุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ

ข้อ 2

ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

- อนุสัญญานี้จะใช้บังคับกับภาษีเก็บจากเงินได้ที่บังคับจัดเก็บในนามของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือเจ้าหน้าที่ส่วน
ท้องถิ่นของรัฐนั้น โดยไม่คำนึงถึงวิธีการเรียกเก็บ
- ภาษีที่ปวงที่บังคับจัดเก็บจากเงินได้ทั้งสิ้นหรือจากองค์ประกอบต่างๆ ของเงินได้ รวมทั้งภาษีที่เก็บจากผลได้
จากการจำหน่ายสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ตลอดจนภาษีที่เก็บจากการเพิ่มค่าของทุนให้ถือว่าเป็นภาษีเก็บจากเงิน
ได้
- ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งอนุสัญญานี้ใช้บังคับได้แก่
  - ในประเทศฟินแลนด์
    - ภาษีเงินได้รัฐบาลกลาง
    - ภาษีท้องถิ่น
    - ภาษีโบสต์
    - ภาษีกะลาสีเรือ และ

5) ภาษีหัก ณ ที่จ่าย จากเงินได้ของผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในฟินแลนด์

(ต่อไปนี้จะเรียกว่า "ภาษีฟินแลนด์")

(จ) ในประเทศไทย

1) ภาษีเงินได้และ

2) ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

(ต่อไปนี้จะเรียกว่า "ภาษีไทย")

4. อนุสัญญาฯ ใช้บังคับแก่ภาษีใดๆ ที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันในประการสำคัญซึ่งบังคับจัดเก็บเพิ่มเติม หรือแทนที่ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบันหลังจากวันที่ได้มีการลงนามกันในอนุสัญญานี้ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะแจ้งแก่กันและกันเพื่อให้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใดๆ ซึ่งได้มีขึ้นในกฎหมายภาษีอากรของแต่ละรัฐ

ข้อ 3

บทนิยามทั่วไป

1. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ก) คำว่า "ประเทศฟินแลนด์" หมายถึง สาธารณรัฐฟินแลนด์และเมื่อใช้ในความหมายทางภูมิศาสตร์ หมายถึงอาณาเขตของสาธารณรัฐฟินแลนด์ และพื้นที่ใดๆ ซึ่งประชิดกับน่านน้ำ อาณาเขตของ สาธารณรัฐฟินแลนด์ซึ่งตามกฎหมายของประเทศฟินแลนด์และตามกฎหมายระหว่างประเทศ เป็นพื้นที่ซึ่งประเทศฟินแลนด์อาจใช้สิทธิในการสำรวจ และหาประโยชน์ในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดิน

ข) คำว่า "ประเทศไทย" หมายถึงราชอาณาจักรไทย และรวมถึงพื้นที่ใดๆ ซึ่งประชิดกับน่านน้ำอาณาเขตของราชอาณาจักรไทยซึ่งตามกฎหมายไทยและตามกฎหมายระหว่างประเทศได้กำหนดหรืออาจกำหนดในภายหลังให้เป็นพื้นที่ซึ่งราชอาณาจักรไทยอาจใช้สิทธิภายในพื้นที่นั้นๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับพื้นที่ดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดิน รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติของพื้นที่ดิน ท้องทะเลและดินใต้ผิวดิน

ค) คำว่า "รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หมายถึง ประเทศฟินแลนด์หรือประเทศไทย แล้วแต่บริบทจะกำหนด

ง) คำว่า "บุคคล" รวมถึง บุคคลธรรมดา กองมรดก บริษัท และคณะบุคคลอื่นใด ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยหนึ่งเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษี

จ) คำว่า "บริษัท" หมายถึง นิติบุคคล หรือหน่วยใดๆ ซึ่งถือว่าเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายภายในราชอาณาจักรของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ

ฉ) คำว่า "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง" และ "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายถึง วิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง และ วิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งตามลำดับ

ช) คำว่า "ภาษี" หมายถึง ภาษีเงินได้หรือภาษีไทยตามที่บริบทจะกำหนด

ซ) คำว่า "คนชาติ" หมายถึง

(1) บุคคลธรรมดาใดๆ ที่มีสัญชาติของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง

(2) นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วน สมาคม และหน่วยอื่นใดที่ได้รับสถานภาพเช่นนั้นตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งเท่านั้น

ฌ) คำว่า "การจราจรระหว่างประเทศ" หมายถึง การขนส่งใดๆ ทางเรือหรือทางอากาศยาน ซึ่งดำเนินการโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ยกเว้นในกรณีที่เรือหรืออากาศยานมีการดำเนินการระหว่างสถานที่ต่างๆ ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเท่านั้น

ฎ) คำว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายถึง

(1) ในประเทศฟินแลนด์ หมายถึง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ

(2) ในประเทศไทย หมายถึง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ

2. ในการใช้บังคับบทแห่งอนุสัญญาโดยรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง คำใดๆ ที่มีได้นิยามไว้เป็นอย่างอื่นให้มีความหมายซึ่งคำนั้นๆ มีอยู่ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐนั้นเกี่ยวกับภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ 4

ผู้มีถิ่นที่อยู่

1. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ คำว่า "ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง" หมายถึง บุคคลใดๆ ซึ่งตามกฎหมายของรัฐนั้นมีหน้าที่เสียภาษีในรัฐนั้น โดยเหตุผลแห่งการมีภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ สถานจัดการ หรือโดยเกณฑ์อื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เพื่อความมุ่งประสงค์ของการจัดเก็บภาษีในประเทศฟินแลนด์ กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่งของผู้ถึงแก่กรรมจะถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งผู้ถึงแก่กรรมเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ ตามเกณฑ์ของการมีถิ่นที่อยู่ในที่

กล่าวแล้ว หรือตามบทบัญญัติในวรรคที่ 2 อย่างไรก็ตามคำว่า "ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญาหนึ่ง" ไม่รวมถึงบุคคลใดๆ ผู้ซึ่งจะต้องเสียภาษีในรัฐนั้นเฉพาะจากเงินได้ส่วนที่มีอยู่ในรัฐนั้น

2. โดยเหตุแห่งบทบัญญัติของวรรค 1 บุคคลธรรมดาใดเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้กำหนดสถานภาพของบุคคลดังกล่าวดังต่อไปนี้

(ก) ให้ถือว่าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ของรัฐซึ่งตนมีที่อยู่ถาวร ถ้าบุคคลธรรมดานั้นมีที่อยู่ถาวรในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่ตนมีความสัมพันธ์ทางส่วนตัว และทางเศรษฐกิจใกล้ชิดกว่า (ศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ)

(ข) ถ้าไม่อาจกำหนดรัฐอันเป็นที่ตั้งศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญได้ หรือถ้าบุคคลธรรมดานั้นไม่มีที่อยู่ถาวรในรัฐหนึ่งรัฐใด ให้ถือว่าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่ตนมีที่อยู่เป็นปกติวิสัย

(ค) ถ้าบุคคลธรรมดาที่มีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในทั้งสองรัฐหรือไม่มีที่อยู่ในรัฐหนึ่งรัฐใด ให้ถือว่าเป็นผู้มีที่อยู่ของรัฐที่ตนเป็นคนชาติ

(ง) ถ้าบุคคลธรรมดาเป็นคนชาติของทั้งสองรัฐ หรือไม่เป็นคนชาติของรัฐหนึ่งรัฐใด ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญา แก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

3. โดยเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค 1 บุคคลอื่นนอกเหนือจากบุคคลธรรมดา เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่ได้ก่อตั้งขึ้น หรือ ได้สถานภาพตามกฎหมายของรัฐนั้น ถ้าตามหลักเกณฑ์เช่นว่านี้บุคคลนั้นยังคงเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐอยู่อีก ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองแก้ไขปัญหโดยความตกลงร่วมกัน

ข้อ 5

สถานประกอบการถาวร

1. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" หมายถึง สถานธุรกิจประจำซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

2. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" จะรวมถึงโดยเฉพาะ

(ก) สถานจัดการ

(ข) สาขา

(ค) สำนักงาน

- (ง) โรงงาน
- (จ) โรงช่าง
- (ฉ) ที่ทำการเพาะปลูกหรือไร่นา
- (ช) เหมืองแร่ บ่อน้ำมัน หรือบ่อแก๊ส เหมืองหิน หรือแหล่งอุตสาหกรรมชนิดอื่นใด
- (ซ) สถานที่ซึ่งใช้เพื่อการขายสินค้า
- (ฌ) คลังสินค้าในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลซึ่งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการเก็บรักษาสินค้าสำหรับบุคคลอื่น

3. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" ให้รวมถึงต่อไปนี้ด้วย

- (ก) ที่ตั้งอาคาร โครงการก่อสร้าง โครงการประกอบหรือโครงการติดตั้ง หรือ การให้คำแนะนำปรึกษาในกิจการที่เกี่ยวข้องกันแต่เพียงเฉพาะกรณีที่ตั้ง โครงการหรือกิจกรรมนั้น มีอยู่ในระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันเกินกว่า 183 วัน
- (ข) การให้บริการรวมถึงการให้บริการการศึกษาโดยวิสาหกิจผ่านลูกจ้างหรือบุคคลอื่นซึ่งผูกพันกับวิสาหกิจเพื่อความมุ่งประสงค์ของวิสาหกิจแต่เพียงเฉพาะกิจกรรมเท่านั้นดำเนินติดต่อกัน (สำหรับโครงการเดียวกันหรือต่อเนื่องกัน) ในประเทศนั้นภายในเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันมากกว่า 183 วัน

4. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรคก่อนๆ ของข้อนี้อยู่ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" มิให้ถือว่า

- (ก) การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษาหรือการจัดแสดงสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจ
- (ข) การเก็บรักษามูลภัณฑ์สิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้นเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษาหรือจัดแสดง
- (ค) การเก็บรักษามูลภัณฑ์สิ่งของ หรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น ไว้เพียงเพื่อประโยชน์แห่งการแปรรูปโดยวิสาหกิจอื่น
- (ง) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดซื้อของหรือสินหรือค้าเพื่อรวบรวมข้อสนเทศให้กับวิสาหกิจนั้น

(จ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจกรรมสำหรับวิสาหกิจอื่นใดที่มีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบ

(ฉ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อการรวมกิจการใดๆ ที่กล่าวถึงในอนุวรรค ก ถึง จ ถ้าหากว่าการรวมกิจการใดๆ ทั้งหมดของสถานธุรกิจประจำมีผลเพียงเพื่อเป็นลักษณะของการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบ

5. บุคคล (นอกเหนือจาก นายหน้า ตัวแทนการค้าทั่วไป หรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค 6) กระทำการในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ในนามของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรของวิสาหกิจนั้น ในรัฐผู้ทำสัญญาแรกถ้า

(ก) บุคคลนั้นมีและใช้อย่างเป็นทางการในรัฐผู้ทำสัญญาแรก ซึ่งอำนาจในการทำสัญญาในนามของวิสาหกิจนั้น เว้นแต่การกระทำของบุคคลนั้นจำกัดอยู่แต่กิจกรรมที่กล่าวถึงในอนุวรรค ก ถึง จ ในวรรค 4 เพื่อวิสาหกิจนั้น

(ข) บุคคลนั้นได้เก็บรักษาในรัฐแรกซึ่งมูลภัณฑ์ของหรือสินค้าที่เป็นของวิสาหกิจ และ ดำเนินการตามคำสั่งซื้อหรือส่งมอบในนามของวิสาหกิจนั้นอยู่เป็นประจำ หรือ

(ค) บุคคลนั้นจัดหาคำสั่งซื้ออยู่ในรัฐแรกทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมด เพื่อวิสาหกิจนั้น หรือ เพื่อวิสาหกิจนั้น และวิสาหกิจอื่นซึ่งถูกควบคุมโดยวิสาหกิจนั้น หรือ มีการควบคุมผลประโยชน์ในวิสาหกิจนั้น

6. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะไม่ได้ว่ามีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเพียงเพราะว่าได้ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ผ่านทางนายหน้า ตัวแทนการค้าทั่วไปหรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระ ถ้าบุคคลเช่นว่านั้นได้กระทำตามทางอันเป็นปกติแห่งธุรกิจของตนเพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ตัวแทนหนึ่งใดจะไม่ได้ถือว่าเป็นตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระ ถ้าบุคคลเช่นว่าได้ประกอบการในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเกี่ยวกับกิจกรรมที่กำหนดไว้ในวรรค 5 ส่วนใหญ่เพื่อวิสาหกิจหรือเพื่อวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่น ซึ่งอยู่ในความควบคุมผลประโยชน์ในวิสาหกิจนั้น

7. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรคก่อนๆ ของข้อนี้ อยู่นั้น วิสาหกิจประกันภัยของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เว้นแต่ในส่วนของการประกันต่อ จะถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าวิสาหกิจนั้นได้เก็บเบี้ยประกันในอาณาเขตของรัฐนั้น หรือประกันการเสี่ยงภัยที่มีอยู่ ณ ที่นั้น ผ่านลูกจ้าง หรือ ผ่านตัวแทนซึ่งมิใช่เป็นตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระในความหมายของวรรค 6

8. ข้อเท็จจริงที่ว่า บริษัทหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ควบคุมหรืออยู่ในความควบคุมของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือซึ่งประกอบธุรกิจในอีกรัฐหนึ่งนั้น (ไม่ว่าจะผ่านสถานประกอบการถาวรหรือไม่ก็ตาม) จะไม่เป็นเหตุให้บริษัทหนึ่งบริษัทใดเป็นสถานประกอบการถาวรอีกบริษัทหนึ่ง

ข้อ 6

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

1. เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากอสังหาริมทรัพย์ (รวมทั้งเงินได้จากการเกษตรกรรมหรือป่าไม้) ที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
  - ก) คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" ภายใต้อรรถาธิบายของอนุวรรค ข และ ค จะมีความหมายตามที่มิอยู่ในกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่
    - ข) คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" ไม่ว่าในกรณีใดๆ ให้รวมถึงทรัพย์สินอันเป็นอุปกรณ์แห่งอสังหาริมทรัพย์ ปศุสัตว์ และเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตรและการป่าไม้ สิทธิที่อยู่ในบังคับของกฎหมายทั่วไปว่าด้วยทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน สิทธิเก็บกินในอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิที่จะได้รับชำระตามจำนวนที่เปลี่ยนแปลงได้หรือจำนวนตายตัวเพื่อเป็นค่าตอบแทนในการทำงานหรือสิทธิในการทำงานขุมแร่ แหล่งแร่และทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ
    - ค) เรือและอากาศยาน จะไม่ถือว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์
3. บทบัญญัติแห่งวรรค 1 ให้ใช้บังคับแก่เงินได้ที่ได้รับจากการใช้โดยตรง การให้เช่าหรือการใช้อสังหาริมทรัพย์ในรูปอื่นๆ
4. กรรมสิทธิ์ในหุ้นหรือสิทธิร่วมอื่นๆ ในบริษัทที่ทำให้เจ้าของหุ้นหรือสิทธิร่วมนั้นได้รับประโยชน์จากอสังหาริมทรัพย์ที่บริษัทเป็นเจ้าของเงิน ได้รับจากการใช้โดยตรง การให้เช่าหรือการใช้สิทธิที่ได้รับประโยชน์ในรูปอื่นๆ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่
5. บทบัญญัติในวรรค 1 และ 3 จะใช้บังคับกับเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจและกับเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ซึ่งใช้ในการประกอบบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ
6. บทบัญญัติในวรรค 4 จะใช้บังคับกับเงินได้จากสิทธิที่ได้รับประโยชน์ ที่กล่าวถึงในวรรคนี้ของวิสาหกิจหนึ่ง และกับเงินได้จากสิทธิที่จะได้รับประโยชน์เพื่อใช้ในการประกอบบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

ข้อ 7

กำไรธุรกิจ

1. เงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจหนึ่งของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะเก็บภาษีได้ในรัฐนั้นเท่านั้น เว้นแต่วิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านทางสถานประกอบการถาวร ซึ่งตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้ว เงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจนั้นอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น แต่เพียงเท่าที่ถือได้ว่าเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้นเท่านั้น
2. ตามบทบัญญัติของวรรค 3 ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น ในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาให้ถือว่า กำไรจากเงินได้เป็นของสถานประกอบการถาวรนั้น ในส่วนที่พึงคาดหวังได้ว่า สถานประกอบการถาวรนั้นจะได้รับ ถ้าหากว่าสถานประกอบการถาวรนั้นเป็น

วิสาหกิจอันแตกต่างกันและประกอบกิจกรรมเช่นเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกันภายใต้ภาวะเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน และติดต่ออย่างเป็นอิสระ โดยแท้จริงกับวิสาหกิจซึ่งตนเป็นสถานประกอบการถาวรนั้น

3. ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวรให้ยอมให้หักค่าใช้จ่าย ซึ่งมีขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของสถานประกอบการถาวร รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและการจัดการทั่วไปไม่ว่าจะเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานประกอบการถาวรตั้งอยู่หรือที่อื่น
4. หากเป็นประเพณีในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้กำหนดกำไรอันเป็นของสถานประกอบการถาวรโดยอาศัยมูลฐานอัตราส่วนร้อยละของยอดขายรับของวิสาหกิจ หรือ โดยอาศัยมูลฐานการปันกำไรทั้งสิ้นของวิสาหกิจให้แก่ส่วนต่างๆ ของวิสาหกิจ มิให้ข้อความในวรรค 2 ตัดหนทางรัฐผู้ทำสัญญานั้น ในการกำหนดกำไรอันอาจเป็นประเพณีเพื่อเก็บภาษีโดยวิธีปันส่วนดังกล่าว อย่างไรก็ตามวิธีที่ใช้ต้องเป็นไปในลักษณะที่ว่าผลอันเกิดจากวิธีนั้นเป็นไปตามหลักการซึ่งกำหนดไว้ตามข้อนี้
5. มิให้เงินได้หรือกำไรใดๆ เป็นของสถานประกอบการถาวรโดยเหตุผลเพียงว่า สถานประกอบการถาวรนั้นซื้อของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจ
6. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งวรรคก่อนๆ กำไรที่จะปันส่วนให้สถานประกอบการถาวรจะกำหนดโดยวิธีเดียวกันเป็นปีๆ ไป เว้นไว้แต่จะมีเหตุผลอันสมควรและเพียงพอที่จะใช้วิธีอื่น
7. ในกรณีที่เงินได้หรือกำไรรวมไว้ซึ่งรายการเงินได้ซึ่งแยกอยู่ในบังคับของข้ออื่นแห่งอนุสัญญานี้ มิให้บทบัญญัติของข้ออื่นเหล่านั้นถูกระทบกระเทือนโดยบทบัญญัติแห่งข้อนี้

ข้อ 8

การขนส่งทางเรือและทางอากาศ

1. เงินได้ที่ได้รับโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง จากการดำเนินการเดินอากาศยาน ในการจราจรระหว่างประเทศ จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้นเท่านั้น
2. เงินได้ที่ได้รับโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจากการดำเนินการเดินเรือ ในการจราจรระหว่างประเทศ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง แต่ภาษีที่บังคับจัดเก็บในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะลดลงเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ 50 ของภาษี
3. ในทำนองเดียวกันกับบทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 จะใช้บังคับเกี่ยวกับการเข้าร่วมกลุ่ม ธุรกิจร่วมหรือตัวแทนปฏิบัติภาระระหว่างประเทศชนิดใดๆ โดยวิสาหกิจซึ่งดำเนินการขนส่งทางเรือหรือทางอากาศ

ข้อ 9

วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

1. ในกรณี

ก) วิชากิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เข้าร่วม โดยทางตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ ควบคุมหรือร่วมทุนของวิชากิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือ

ข) กลุ่มบุคคลเดียวกัน เข้าร่วมโดยตรงหรือโดยอ้อมในการจัดการ การควบคุมหรือร่วมทุนของวิชากิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิชากิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และในแต่ละกรณีได้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิชากิจทั้งสองในด้านความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์หรือการเงินซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขอันพึงมีระหว่างวิชากิจอิสระเช่นนั้น ถ้าไรใดๆ ที่ควรจะมีแก่วิชากิจหนึ่ง หากมิได้มีเงื่อนไขเหล่านั้น แต่มิได้มีขึ้น โดยเหตุแห่งเงื่อนไขเหล่านั้นอาจรวมเข้าเป็นกำไรของวิชากิจนั้นและเก็บภาษีได้ตามนั้น

2. ในกรณีที่รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รวมยอดกำไรของวิชากิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่ได้เสียภาษีไว้แล้วในอีกรัฐหนึ่งนั้นเข้าเป็นกำไรของวิชากิจและจัดเก็บภาษีจากยอดกำไรเช่นนั้น และรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกได้ถือว่ากำไรที่ได้รวมไว้นั้นเป็นกำไรที่จะมีแก่วิชากิจของรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้าเงื่อนไขต่างๆ ที่กำหนดขึ้นระหว่างวิชากิจทั้งสองเป็นเงื่อนไขที่จะมีขึ้นระหว่างวิชากิจอิสระ รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจะปรับปรุงจำนวนภาษีที่จัดเก็บจากกำไรเหล่านั้นให้เหมาะสมตามที่รัฐหนึ่งนั้นได้พิจารณาด้วยเหตุผลอันเหมาะสม ในการพิจารณาปรับปรุงเช่นนั้น ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งอนุสัญญานี้ด้วยตามควร

3. รัฐผู้ทำสัญญาจะต้องไม่เปลี่ยนแปลงยอดกำไรของวิชากิจภายใต้กรณีที่อ้างถึงในวรรค 1 หลังจากเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายของรัฐนั้นได้สิ้นสุดลง และ ไม่ว่ากรณีใดก็ตามหลังจาก 5 ปีนับจากวันสิ้นปีที่กำไรซึ่งจะเปลี่ยนแปลงนั้นได้เกิดขึ้นในวิชากิจของรัฐนั้น

4. บทบัญญัติในวรรค 2 และ 3 จะไม่ใช่บังคับกับกรณีถือ โกง การจงใจที่จะเพิกเฉยหรือไม่เอาใจใส่รวมทั้งกรณีซึ่งวิชากิจที่ได้ขึ้นแบบแสดงรายการภายในเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่วิชากิจนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่

ข้อ 10

เงินปันผล

1. เงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. อย่างไรก็ตาม เงินปันผลเช่นนั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ และตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับเงินปันผลเป็นบริษัทไม่รวมห้างหุ้นส่วนซึ่งถือหุ้นโดยรวมอยู่อย่างน้อยที่สุดร้อยละ 25 ของทุนของบริษัทก่อน ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน

ก) ร้อยละ 15 ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้นถ้าบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลดำเนินกิจการอุตสาหกรรม

ข) ร้อยละ 20 ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น ในกรณีอื่นเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญา จะวางแผนปฏิบัติโดยความตกลงร่วมกันเพื่อการใช้ข้อกำหนดเหล่านี้ทำความตกลงร่วมกัน พรรคนี้จะไม่กระทบกระเทือนการเก็บภาษีจากบริษัทในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกำไรที่จ่ายเงินปันผลนั้น

3. ก) คำว่า "เงินปันผล" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึง เงินได้จากหุ้น หรือ สิทธิอื่นๆ ซึ่งมีสิทธิ เรียกร้องหนี้ การมีส่วนในผลกำไร รวมทั้งเงินได้จากสิทธิอื่นๆ ในบริษัทซึ่งจะต้องเสียภาษีในลักษณะทำนองเดียวกับเงินได้จากหุ้นตามกฎหมายของรัฐ ซึ่งบริษัทที่ทำการแบ่งให้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่

ข) คำว่า "กิจการอุตสาหกรรม" หมายถึง

1) กิจการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับ

(1) การตัดถกรม การประกอบการและการแปรสภาพ

(2) การก่อสร้าง วิศวกรรมโยธา และการต่อเรือ

(3) การผลิตกระแสไฟฟ้า พลังงานจากน้ำ ก๊าซ หรือ การส่งน้ำ หรือ

(4) การเกษตร การป่าไม้ การประมงและการทำสวน และ

2) กิจการอื่นใด ซึ่งมีสิทธิได้รับสิทธิที่ให้ตามกฎหมายของประเทศไทยว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมและ

3) กิจการอื่นใดซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศไทยประกาศให้เป็นกิจการอุตสาหกรรมเพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้

4. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 จะไม่ใช้บังคับ ถ้าหากเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหนึ่งดำเนินธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งบริษัทที่จ่ายเงินปันผลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ ผ่านสถานประกอบการถาวร ซึ่งตั้งอยู่ในรัฐนั้น หรือดำเนินการบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระเป็นอีกรัฐหนึ่งนั้นจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และการถือหุ้นอันเป็นเหตุแห่งการจ่ายเงินปันผลนั้นได้เกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำ ในกรณีนี้ให้ใช้บทบัญญัติของข้อ 7 หรือ ข้อ 14 บังคับแล้วแต่กรณี

5. ในกรณีบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับกำไรหรือเงินได้จากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ไม่อาจตั้งบังคับภาษีใดๆ จากเงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทนั้น เว้นแต่หากได้จ่ายเงินปันผลแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกรัฐหนึ่งหรือตราบเท่าที่การถือหุ้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินปันผลที่จ่ายนั้นได้เกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น และไม่อาจกำหนดให้กำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรของบริษัทนั้นต้องเสียภาษีกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรแม้ว่าเงินปันผลหรือกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรจะประกอบด้วยกำไร

หรือเงินได้ที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งบางส่วนหรือทั้งหมดก็ตาม ไม่มีข้อความใดในวรรคนี้จะแปลความเป็นการป้องกันรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งรัฐใดจากการลำดับจัดเก็บภาษีเงินได้ในการส่งออกซึ่งกำไรตามกฎหมายของรัฐนั้น

ข้อ 11

ดอกเบี้ย

1. ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง นั้น
2. อย่างไรก็ตาม ดอกเบี้ยนั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่ดอกเบี้ยเกิดขึ้น และเป็นไปตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับดอกเบี้ยเป็นบริษัท ภาษีที่เก็บจะต้องไม่เกิน
  - ก) ร้อยละ 10 ของดอกเบี้ยทั้งหมด ถ้าได้รับโดยสถาบันการเงิน (รวมทั้งบริษัทประกันภัย)
  - ข) ในกรณีอื่นๆ ร้อยละ 25 ของดอกเบี้ยทั้งหมด
3. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 2 อยู่ ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และจ่ายให้รัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะได้รับยกเว้นภาษีจากรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก
4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 3 คำว่า "รัฐบาล" หมายถึง
  - ก) ในกรณีของประเทศฟินแลนด์ รัฐบาลแห่งประเทศฟินแลนด์ และให้รวมถึงธนาคารแห่งประเทศฟินแลนด์และสถาบันใดๆ ที่เป็นของรัฐบาลแห่งประเทศฟินแลนด์ทั้งหมดตามที่อาจตกลงกันเป็นคราวๆ ไป ระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสอง
  - ข) ในกรณีของประเทศไทย รัฐบาลแห่งประเทศไทยและให้รวมถึง
    - (1) ธนาคารแห่งประเทศไทย
    - (2) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น
    - (3) สถาบัน ซึ่งทุนของสถาบันนั้นทั้งหมดเป็นของรัฐบาลแห่งประเทศไทยหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ตามที่อาจตกลงกันเป็นคราวๆ ไป ระหว่างรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสอง
5. คำว่า "ดอกเบี้ย" ที่ใช้อยู่ในข้อนี้หมายถึงเงินได้จากสิทธิเรียกร้องหนี้ทุกชนิด ไม่ว่าจะมิหลักประกันงานองหรือไม่มี และไม่ว่าจะมีสิทธิร่วมกันในผลกำไรของลูกหนี้หรือไม่ และโดยเฉพาะเงินได้จากหลักทรัพย์รัฐบาล และเงินได้จากหุ้นหรือหุ้นกู้รวมทั้งพรีเอมิยม และราคาอันผูกพันกับหลักทรัพย์ หุ้น หรือหุ้นกู้ นั้น รวมตลอดทั้งเงินได้ที่มิลักษณะทำนองเดียว

กับเงินได้จากการให้กู้ยืมตามกฎหมายภาษีอากรของรัฐผู้ทำสัญญาที่เงินได้นั้นเกิดขึ้น ค่าปรับสำหรับการชำระที่เกินกำหนดจะไม่ถือว่าเป็นดอกเบี้ย เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้

6. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 จะไม่ใช้บังคับถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในดอกเบี้ย เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่ดอกเบี้ยเกิดขึ้น ผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้นหรือ ดำเนินการบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในอีกรัฐหนึ่งจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิเรียกร้องหนี้ที่ก่อให้เกิดดอกเบี้ยนั้นเกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำดังกล่าว ในกรณีเช่นว่านั้นให้ใช้บทบัญญัติของข้อ 7 หรือข้อ 14 บังคับแล้วแต่กรณี

7. ดอกเบี้ยจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เมื่อผู้จ่ายเป็นรัฐนั้นเอง องค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของรัฐนั้น ส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลที่จ่ายดอกเบี้ยไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือไม่ มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อันก่อให้เกิดหนี้ซึ่งต้องจ่ายดอกเบี้ยขึ้น และดอกเบี้ยนั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำ ดอกเบี้ยเช่นว่านี้ให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำนั้นตั้งอยู่

8. ในกรณีโดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์ระหว่างผู้จ่ายและผู้รับผลประโยชน์ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองกับบุคคลอื่น จำนวนดอกเบี้ยนั้นเมื่อคำนึงถึงสิทธิเรียกร้องหนี้อันเป็นมูลแห่งการจ่าย มีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับเจ้าของผลประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บัญญัติของข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะเงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้น ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้คงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งอนุสัญญานี้ด้วย

ข้อ 12

ค่าสิทธิ

1. ค่าสิทธิที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. อย่างไรก็ตามค่าสิทธิเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งค่าสิทธินั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญานั้น แต่ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในค่าสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้ไม่เกินร้อยละ 15 ของจำนวนค่าสิทธิทั้งสิ้น

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญา จะกำหนดขอบเขตการใช้บังคับโดยความตกลงร่วมกัน

3. คำว่า "ค่าสิทธิ" ที่ใช้อยู่ในข้อนี้หมายถึง การจ่ายไม่ว่าชนิดใดๆ ที่ได้รับเป็นค่าตอบแทนเพื่อการจำหน่ายหรือการใช้หรือสิทธิในการใช้ ลิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรม ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์ รวมทั้งฟิล์มภาพยนตร์ ฟิล์มหรือเทปสำหรับการกระจายเสียงทางวิทยุ หรือโทรทัศน์ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้าแบบหรือหุ่นจำลอง ผัง สูตรลับ หรือกรรมวิธีลับ หรือเพื่อการใช้ หรือสิทธิในการใช้อุปกรณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อข้อสนเทศเกี่ยวกับการค้าทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมหรือวิทยาศาสตร์

4. บทบัญญัติในวรรค 1 และ 2 จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในค่าสิทธิ เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งค่าสิทธินั้นเกิดขึ้นโดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในรัฐอีกรัฐหนึ่งจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวกับค่าสิทธิที่จ่ายนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำ ในกรณีเช่นนี้ จะใช้บทบัญญัติของข้อ 7 หรือข้อ 14 บังคับแล้วแต่กรณี
5. ค่าสิทธิจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เมื่อผู้จ่ายเป็นรัฐนั่นเอง องค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของรัฐนั้น องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น หรือ ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลผู้จ่ายสิทธินั้นไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือ ไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวข้องกับการก่อให้เกิดหนี้ที่ต้องจ่ายค่าสิทธิ และค่าสิทธิเช่นว่านั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำ ค่าสิทธิเช่นว่านี้ให้ถือว่าเกิดขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้นตั้งอยู่
6. ในกรณีโดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์เป็นพิเศษ ระหว่างผู้จ่ายกับเจ้าของผลประโยชน์หรือระหว่างบุคคลทั้งสอง และบุคคลอื่น จำนวนค่าสิทธิเมื่อคำนึงถึงการใช้สิทธิหรือข้อสนเทศอันเป็นมูลแห่งการจ่ายมีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับผู้เป็นเจ้าของผลประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บทของข้อนี้ให้ใช้บังคับแก่เงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้นส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้น ให้คงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทอื่นๆ แห่งอนุสัญญานี้ด้วย

ข้อ 13

ผลได้จากทุน

1. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ได้รับจากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ตามที่กล่าวถึงในวรรค 2 ของข้อ 6 และได้ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ได้รับจากการจำหน่ายหุ้นหรือสิทธิรวมอื่นๆ ที่กล่าวถึงในวรรค 4 ของข้อ 6 อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ที่ถือครองโดยบริษัทนั้นตั้งอยู่
3. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการถาวร ซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรืออสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับฐานประกอบการประจำซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระรวมทั้งผลได้จากการจำหน่ายสถานประกอบการถาวรเช่นว่านั้น (โดยลำพังหรือกับวิสาหกิจทั้งหมด) หรือฐานประกอบการประจำเช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง
4. ผลได้ที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายเรือ หรืออากาศยานที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศ หรืออสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเดินเรืออากาศยานเช่นว่านั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญานั้นเท่านั้น

5. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินหรือสินทรัพย์ใดๆ นอกเหนือจากที่ได้กล่าวถึงแล้วในวรรคก่อนๆ ของข้อนี้ จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งผู้จำหน่ายเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่

6. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 5 อยู่ ผลได้หรือเงินได้จากการขายหรือการโอนหุ้น หรือหลักทรัพย์อื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวถึงในวรรค 2 อาจเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของแต่ละรัฐ

ข้อ 14

บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

1. เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอิสระอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้นเท่านั้น เว้นแต่กิจกรรมเช่นนั้นได้กระทำให้ขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เงินได้ในส่วนที่เกี่ยวกับบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอิสระซึ่งได้ประกอบการภายในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 1 เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอิสระอื่นๆ ที่ได้ประกอบการในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะไม่เก็บภาษีในอีกรัฐหนึ่งนั้นถ้า

ก) ผู้รับอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นในระยะเวลาหนึ่งหลายระยะเวลาพร้อมกันแล้วไม่เกินกว่า 90 วัน ในช่วง 12 เดือนใดๆ

ข) ผู้รับมิได้มีฐานประกอบการประจำในอีกรัฐหนึ่ง และ

ค) เงินได้นั้นมิได้ตกเป็นภาระแก่วิสาหกิจ หรือสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ใน รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

3. คำว่า "วิชาชีพอิสระ" รวมถึงโดยเฉพาะกิจกรรมอิสระทางวิทยาศาสตร์ วรรณคดี ศิลปะ การศึกษา หรือการสอน รวมทั้งกิจกรรมอิสระทางแพทย์ หนายความ วิศวกร สถาปัตย์ ทันตแพทย์ และนักบัญชี

ข้อ 15

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

1. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ 16, 18, 19 และ 20 เงินเดือนค่าจ้างและค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงาน จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นไว้แต่ว่า การจ้างงานนั้นได้กระทำให้ขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งถ้ามีการจ้างงานเช่นนั้น ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้นอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติในวรรค 1 ค่าตอบแทนที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐแรก ถ้า

ก) ผู้รับอยู่ในรัฐอิกรัฐหนึ่ง ในระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันไม่เกิน 183 วัน ในช่วง 12 เดือนใดๆ และ

ข) ค่าตอบแทนนั้นจ่ายโดย นายจ้างผู้ไม่ใช่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในอิกรัฐหนึ่งนั้น และ

ค) ค่าตอบแทนนั้น ไม่ตกเป็นภาระภาษีของอิกรัฐหนึ่งนั้น หรือสถานประกอบการถาวรหรือสถานประกอบการประจำ ซึ่งนายจ้างมีอยู่ในอิกรัฐหนึ่งนั้น

3. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของข้อนี้ ค่าตอบแทนที่ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำในเรือหรืออากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ โดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่งจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น

ข้อ 16

คำป่วยการของกรรมการ

คำป่วยการของกรรมการและการชำระเงินอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกันซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่งได้รับในฐานะที่เป็นสมาชิกในคณะกรรมการของบริษัทหรือในลักษณะอื่นใดที่คล้ายคลึงกันของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในอิกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ 17

นักแสดงและนักกีฬา

1. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติในข้อ 14 และ 15 เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่งได้รับในฐานะนักแสดง อาทิ นักแสดงละคร ภาพยนตร์ ศิลปิน วิทยุหรือโทรทัศน์ หรือนักดนตรี หรือนักกีฬาได้รับจากกิจกรรมส่วนบุคคลซึ่งตนได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่งนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอิกรัฐหนึ่งนั้น

2. ในกรณีที่เงินได้ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมส่วนบุคคลของนักแสดงหรือนักกีฬามีได้เกิดขึ้นกับตัวนักแสดงหรือนักกีฬาเองแต่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น แม้ว่าจะมีบทบัญญัติของข้อ 7, 14 และ ข้อ 15 บังคับอยู่ เงินได้นั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งกิจกรรมของนักแสดงหรือนักกีฬาได้กระทำอยู่

3. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ 7 ในกรณีที่กิจกรรมต่างๆ ซึ่งได้กล่าวไว้ในวรรค 1 ได้จัดให้มีขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่ง โดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่ง กำไรซึ่งวิสาหกิจเช่นว่านั้นได้รับจากการจัดให้มีกิจกรรมเหล่านั้นขึ้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก

4. บทบัญญัติของวรรค 1, 2 และ 3 จะไม่ใช่บังคับกับค่าตอบแทนหรือ กำไร เงินเดือน ค่าจ้าง และเงินได้ที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งได้รับจากกิจกรรมต่างๆ ที่ได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่ง ถ้ากิจกรรมเช่นว่านั้นได้รับการอุดหนุนโดยรัฐบาลหรือจากเงินทุนสาธารณะของรัฐผู้ทำสัญญาอิกรัฐหนึ่ง รวมทั้งส่วนราชการใดๆ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

ข้อ 18

เงินบำนาญ

1. ในบังคับแห่งบทบัญญัติในวรรค 2 ของข้อ 19 เงินบำนาญและค่าตอบแทนอื่นซึ่งคล้ายคลึงกัน ที่จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง โดยพิจารณาถึงการทำงานในอดีต จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น
2. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของวรรค 1 เงินบำนาญและค่าตอบแทนอื่นซึ่งคล้ายคลึงกันที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าการจ่ายนั้นเป็นภาวะแก้ไขวิสาหกิจของรัฐนั้น หรือสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น
3. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 และในบังคับแห่งบทบัญญัติในวรรค 2 ของข้อ 19 การจ่ายเงินบำนาญและการจ่ายอย่างอื่นที่กระทำภายใต้กฎหมายประกันสังคมของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของแต่ละรัฐผู้ทำสัญญา

ข้อ 19

งานรัฐบาล

1. ก) ค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินบำนาญที่จ่ายโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของรัฐนั้น หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้นให้แก่บุคคลธรรมดาในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้แก่รัฐนั้น หรือองค์กรหรือองค์การดังกล่าว จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น
ข) อย่างไรก็ตาม ค่าตอบแทนเช่นนั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่
ถ้าบริการนั้นได้เกิดขึ้นในรัฐนั้นและบุคคลธรรมดานั้น
  - 1) เป็นคนชาติของรัฐนั้น หรือ
  - 2) มิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้นเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้บริการนั้น
2. ก) เงินบำนาญใดๆ ที่จ่ายโดย หรือจ่ายจากกองทุนที่ก่อตั้งขึ้นโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของรัฐนั้น หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้นให้แก่บุคคลธรรมดาในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้แก่รัฐนั้น หรือองค์กร หรือองค์การดังกล่าวจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น
ข) อย่างไรก็ตาม เงินบำนาญเช่นนั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งถ้าบุคคลธรรมดาผู้นั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ และเป็นคนชาติของรัฐนั้น

3. บทบัญญัติของข้อ 15, 16 และ 18 จะใช้บังคับกับค่าตอบแทนและเงินบำนาญในส่วนที่เกี่ยวกับการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจที่ดำเนินการโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของรัฐนั้น หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น

ข้อ 20

นักเรียนและผู้ฝึกงาน

1. บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งในเวลาก่อนหน้าที่จะไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเป็นหรือเคยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งและมีวัตถุประสงค์ในการเยือนรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกเพียงเพื่อ

ก) ศึกษาในมหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือโรงเรียน หรือสถาบันการศึกษาอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งได้รับการรับรองจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐที่ถูกกล่าวถึงรัฐแรกนั้น หรือ

ข) เข้ารับการฝึกการอบรมให้สามารถปฏิบัติงานด้านอาชีพหรือการค้า หรือ

ค) การศึกษาหรือทำการค้นคว้าวิจัยโดยเป็นผู้รับทุน เงินอุดหนุนหรือรางวัลจากองค์การรัฐบาล การศาสนา การกุศล วิทยาศาสตร์ วรรณคดี หรือการศึกษา จะได้รับยกเว้นภาษีในรัฐที่กล่าวถึงในรัฐแรกที่เก็บจาก

(1) เงินที่ส่งจากต่างประเทศเพื่อความมุ่งประสงค์ในการครองชีพ การศึกษา การเล่าเรียน การค้นคว้าวิจัย หรือการฝึกอบรมของผู้นั้นเอง และ

(2) ทุน เงินอุดหนุน หรือเงินรางวัล

2. บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งก่อนหน้าที่จะไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเป็นหรือเคยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และผู้ซึ่งปัจจุบันอยู่ในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกในระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลาด้วยกันไม่เกิน 183 วัน ในปีปฏิทินเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์เกี่ยวกับ

ก) การเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือโรงเรียน หรือสถาบันการศึกษาอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งได้รับการรับรองโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกนั้น หรือ

ข) เข้ารับการฝึกการอบรมให้สามารถปฏิบัติงานด้านอาชีพ หรือการค้า หรือ

ค) ศึกษาหรือทำการค้นคว้าวิจัยโดยเป็นผู้รับทุน เงินอุดหนุน หรือรางวัลจากองค์การรัฐบาล การศาสนา การกุศล วิทยาศาสตร์ วรรณคดี หรือ การศึกษา จะได้รับยกเว้นภาษีในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกนั้นในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้จากบริการส่วนบุคคลที่ได้ให้ในรัฐนั้น โดยมีข้อแม้ว่าเงินได้นั้นประกอบเป็นเงินได้ที่จำเป็นสำหรับการครองชีพ และการศึกษาของผู้นั้น ถ้าบุคคลนั้นอยู่ในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกนั้นในระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลาด้วยกันมากกว่า 183 วัน ในปีปฏิทินที่เกี่ยวข้องแล้ว บุคคลนั้นจะได้รับการยกเว้นการผ่อนผันหรือการหักลดในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเช่นเดียวกับที่ให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น

ข้อ 21
เงินได้ซึ่งมิได้ระบุไว้ชัดเจน

บรรดารายการเงินได้ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับข้อก่อนหน้านี้อาจเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของแต่ละรัฐผู้ทำสัญญา

ข้อ 22
การจัดการเก็บภาษีซ้อน

1. กฎหมายที่ใช้บังคับในรัฐผู้ทำสัญญาหรือรัฐใด จะยังคงใช้บังคับต่อไป ในการเก็บภาษีจากเงินได้ในรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ เว้นแต่ในกรณีที่บทของอนุสัญญานี้ได้บัญญัติแตกต่างไปจากนั้น โดยชัดเจน ในกรณีเงินได้ที่ต้องเสียภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ก็ให้ได้รับการผ่อนผันจากการเก็บภาษีซ้อนตามวรรคต่างๆ ของข้อต่อไปนี้
2. ในประเทศฟินแลนด์ภาษีซ้อนจะได้รับการขจัดดังนี้
  - ก) กรณีผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศฟินแลนด์ ได้รับเงินได้ซึ่งกล่าวถึงในบทบัญญัติของอนุสัญญานี้อาจเก็บภาษีได้ในประเทศไทย ประเทศฟินแลนด์ ตามบทบัญญัติของอนุวรรค ข) จะยอมให้หักออกจากภาษีเงินได้ของบุคคลนั้น จำนวนเท่ากับภาษีเงินได้ที่เสียในประเทศไทย อย่างไรก็ตามการหักลดหย่อนเช่นว่านั้นจะไม่เกินกว่าจำนวนภาษีเงินได้ที่คำนวณได้ก่อนยอมให้มีการหักดังกล่าว ซึ่งสืบเนื่องจากเงินได้ที่อาจเสียภาษีในประเทศไทย
  - ข) เงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ให้แก่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศฟินแลนด์ จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ในจำนวนซึ่งเงินปันผลนั้นควรจะได้รับยกเว้นภาษีภายใต้กฎหมายภาษีของประเทศฟินแลนด์ หากบริษัททั้งสองเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศฟินแลนด์
  - ค) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดในอนุสัญญานี้ บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยและตามกฎหมายภาษีของประเทศฟินแลนด์ ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีที่กล่าวไว้ในข้อ 2 เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในฟินแลนด์ อาจเก็บภาษีได้ในฟินแลนด์ อย่างไรก็ตาม ประเทศฟินแลนด์จะยอมให้ภาษีไทยที่เสียจากเงินได้นั้นหักออกจากภาษีเงินได้ของประเทศฟินแลนด์ตามบทบัญญัติของวรรค ก) บทบัญญัติของอนุวรรคนี้จะใช้บังคับเฉพาะกับคนชาติของประเทศฟินแลนด์เท่านั้น
  - ง) กรณีเงินได้ที่กล่าวถึงในบทบัญญัติใดๆ ของอนุสัญญาที่ได้รับโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศฟินแลนด์ จะได้รับยกเว้นภาษีในประเทศฟินแลนด์ แม้กระนั้นก็ตามการคำนวณจำนวนภาษีจากเงินได้ส่วนที่เหลือของผู้มีถิ่นที่อยู่เช่นว่านั้นจะต้องคำนึงถึงเงินได้ที่รับยกเว้นภาษีไว้แล้วด้วย
  - จ) เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค ก) คำว่า "ภาษีเงินได้ที่เสียในประเทศไทย" จะถือว่ารวมถึงภาษีไทยซึ่งภายใต้กฎหมายของประเทศไทย และตามอนุสัญญาฉบับนี้ควรจะได้ชำระเป็นภาษีไทยแล้ว แต่ด้วยเหตุของการยกเว้นหรือลดหย่อนใดๆ ของภาษีไทยที่เก็บจากเงินได้ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยที่ยอมให้ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พุทธศักราช 2520 (1977) ของประเทศไทยเท่าที่พระราชบัญญัตินี้กล่าวว่ามีผลใช้บังคับอยู่ และมีได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขตั้งแต่

วันลงนามในอนุสัญญา หรือ ได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเฉพาะส่วนน้อยโดยมิได้มีผลกระทบต่อลักษณะทั่วไปหรือบทบาทของผู้ใด ซึ่งประกาศใช้และได้ตกลงกัน โดยการแลกเปลี่ยนเอกสารระหว่างรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสอง

จ) บทบัญญัติของอนุวรรค จ) จะใช้บังคับสำหรับ 10 ปีแรกที่อนุสัญญามีผลบังคับ แต่รัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอาจปรึกษาซึ่งกันและกันถึงความเหมาะสมของการขยายกำหนดระยะเวลา

3. ในกรณีของประเทศไทย ภาษีเงินแดนศัตร์ที่ต้องชำระในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้จากแหล่งในประเทศฟินแลนด์จะยอมให้เป็นเครดิตต่อภาษีไทยที่ต้องชำระในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้นั้น อย่างไรก็ตาม เครดิตจะต้องไม่เกินจำนวนภาษีไทยซึ่งได้คำนวณไว้ก่อนที่จะได้รับเครดิต ซึ่งเป็นจำนวนที่เหมาะสมกับเงินได้นั้น อย่างไรก็ตาม กรณีเงินได้เช่นว่านั้นเป็นเงินปันผลซึ่งจ่ายโดยบริษัทที่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศฟินแลนด์ให้แก่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย และเป็นเจ้าของหุ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนของบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลนั้น ประเทศไทยจะยกเว้นภาษีเงินได้เช่นว่านั้นให้ แต่ในการคำนวณภาษีจากเงินได้ส่วนที่เหลือของบุคคลนั้นอาจใช้อัตราภาษีซึ่งควรจะใช้ได้ ถ้าเงินได้ที่ได้รับยกเว้นนั้นไม่เคยได้รับการยกเว้นมาก่อน

4. ในกรณีผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับเงินได้ใดๆ ที่กล่าวถึงในวรรค 3 ของข้อ 18 ซึ่งได้เสียภาษีในรัฐนั้นแล้ว และอาจถูกเก็บภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจะยอมให้หักออกจากภาษีเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในนั้นเป็นจำนวนเท่ากับภาษีได้ชำระในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก อย่างไรก็ตาม จำนวนที่ให้หักออกนั้นจะต้องไม่เกินกว่าจำนวนภาษีเงินได้ที่คำนวณไว้ก่อนยอมให้มีการหักเช่นว่านั้นซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากเงินได้ซึ่งต้องเสียภาษีในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ 23

การไม่เลือกปฏิบัติ

1. คนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้เสียภาษีอากรใดหรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดใดเกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับคนชาติของรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือปฏิบัติตามในสภาพการณ์เดียวกัน แม้จะมีบทบัญญัติของข้อ 1 บทบัญญัตินี้จะใช้บังคับกับบุคคลผู้ซึ่งไม่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐด้วย

2. ภาษีอากรที่เก็บจากสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งมีอยู่ในอีกรัฐหนึ่ง จะไม่ถูกเรียกเก็บในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นเกินกว่าภาษีอากรซึ่งเรียกเก็บจากวิสาหกิจของรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นที่ประกอบกิจกรรมอย่างเดียวกัน บทบัญญัตินี้จะไม่เป็นการผูกพันรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่จะให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งกาลคหย้อนส่วนบุคคล การผ่อนผัน และการหักลดเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษี โดยเหตุทางแพ่ง หรือทางครอบครัว ซึ่งรัฐนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐของตน

3. เว้นแต่ในกรณีของบทบัญญัติของวรรค 1 ข้อ 9, วรรค 8 ข้อ 11 หรือวรรค 6 ข้อ 12 ใช้บังคับดอกเบี้ยค่าสิทธิและอื่นๆ ที่จ่ายโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเพื่อความมุ่งประสงค์ของการคำนวณภาษีกำไรของวิสาหกิจนั้นจะได้รับการหักลดภายใต้เงื่อนไขเดียวกันเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก

4. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งคนเดียว หรือหลายคนเป็นเจ้าของ หรือควบคุมทุนทั้งหมดหรือบางส่วนโดยตรงหรือโดยทางอ้อมจะไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกให้เสียภาษีอากรใด หรือปฏิบัติตามข้อกำหนดใดเกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องซึ่งวิสาหกิจต่างๆอันอื่นที่คล้ายคลึงกันของรัฐผู้ทำสัญญารัฐแรกที่กล่าวถึงนั้นถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตาม
5. ในข้อนี้ คำว่า "การเก็บภาษีอากร" หมายถึง ภาษีอากรภายใต้บทบัญญัติของอนุสัญญานี้

ข้อ 24

วิธีดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกัน

1. ในกรณีที่บุคคลพิจารณาเห็นว่ากรกระทำของรัฐผู้ทำสัญญารัฐเดียว หรือทั้งสองรัฐมีผลหรือจะมีผลให้ตนเสียภาษีอากรโดยไม่เป็นไปตามอนุสัญญานี้ ผู้นั้นอาจยื่นเรื่องราวของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งตนมีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้นได้ หรือถ้ากรณีของบุคคลนั้นอยู่ภายใต้วรรค 1 ของข้อ 23 ต่อรัฐผู้ทำสัญญาที่ผู้นั้นเป็นคนชาติ โดยไม่คำนึงถึงวิธีการแก้ไขที่ได้ร่างไว้โดยกฎหมายภายในของรัฐแต่ละรัฐ คำร้องดังกล่าวจะต้องยื่นภายในเวลา 3 ปี นับจากที่ได้รับแจ้งครั้งแรกที่ก่อให้เกิดการปฏิบัติทางภาษีอันไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้
2. ถ้าข้อคัดค้านนั้นปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควร และถ้าตนไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขที่น่าพอใจได้เอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพยายามแก้ไขกรณีนั้นโดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อการเว้นการเก็บภาษีอันไม่เป็นไปตามอนุสัญญานี้
3. ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองพยายามแก้ไขข้อยุ่งยากหรือข้อสงสัยใดๆ อันเกิดขึ้นเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อธิบายอนุสัญญานี้โดยความตกลงร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจหารือกันเพื่อความมุ่งประสงค์ให้มีการตกลงกันเพื่อจัดสรรเงินได้ในกรณีที่ยังถึงในข้อ 9 เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจหารือกันเพื่อจัดการเก็บภาษีซ้อนในกรณีใดๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้ได้ด้วย
4. ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้มีการตกลงกันตามที่อ้างถึงในวรรค 2 และ 3 รัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองจะได้อินยอมให้มีการจัดเก็บภาษีจากเงินได้และการคืนหรือการเครดิตภาษีเป็นไปโดยสอดคล้องกับการตกลงนั้น
5. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองอาจติดต่อกันโดยตรงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้มีการตกลงกันตามความหมายแห่งวรรคก่อนๆ นั้น เมื่อเป็นที่ประจักษ์ว่าการทำการตกลงสมควรจะกระทำโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้วยวาจา การแลกเปลี่ยนเช่นนั้นอาจกระทำได้โดยผ่านคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้แทนที่เป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสอง

ข้อ 25

การแลกเปลี่ยนข้อสนทนา

1. ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การปฏิบัติการตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ หรือตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญาเกี่ยวกับภาษีอากรที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้เท่าที่ภาษีอากรตามกฎหมายนั้นไม่ขัดแย้งกับอนุสัญญานี้ การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศจะไม่ถูกจำกัด โดยข้อ 1 ข้อสนเทศใดๆ ที่แลกเปลี่ยนกันนั้น ให้ถือว่าเป็นความลับเช่นเดียวกับข้อสนเทศที่ได้รับภายใต้กฎหมายของรัฐนั้น และจะเปิดเผยเฉพาะต่อบุคคล หรือเจ้าหน้าที่ (รวมทั้งศาลและองค์การบริหาร) ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหรือการจัดเก็บ การบังคับจัดเก็บหรือการดำเนินคดีเกี่ยวกับหรือการพิจารณาอุทธรณ์ที่เกี่ยวกับภาษีอากรที่อยู่ในบังคับของอนุสัญญานี้ บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะใช้ข้อสนเทศเพียงเพื่อจุดประสงค์นั้นเท่านั้น บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจเปิดเผยข้อสนเทศในการพิจารณาของศาลหรือในการตัดสินใจของศาลได้

2. ไม่ว่ากรณีใดก็ตามมิให้แปลความบทของวรรค 1 เป็นการตั้งข้อผูกพันบังคับรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใดให้

(ก) ดำเนินมาตรการด้านบริหาร โดยขัดกับกฎหมายหรือวิธีปฏิบัติด้านบริหารของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

(ข) ให้ข้อสนเทศอันมีอาจจัดหาได้ตามกฎหมายหรือตามทางการบริหาร โดยปกติของรัฐผู้ทำสัญญานั้นหรือของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

(ค) ให้ข้อสนเทศซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้าธุรกิจ อุตสาหกรรม การพาณิชย์ หรือวิชาชีพ หรือกรรมวิธีการค้า หรือข้อสนเทศซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน

ข้อ 26

เจ้าหน้าที่ทางทูตหรือกงสุล

ไม่มีข้อความใดๆในอนุสัญญานี้กระทบต่อเอกสิทธิ์ทางการราชการของเจ้าหน้าที่ทางทูตหรือกงสุลตามหลักทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามบทบัญญัติแห่งความตกลงพิเศษทั้งหลาย

ข้อ 27

การเริ่มใช้บังคับ

1. รัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองจะแจ้งให้แต่ละฝ่ายทราบซึ่งกันและกันว่าขั้นตอนต่างๆ ตามที่กำหนดไว้เพื่อที่จะทำให้อนุสัญญานี้มีผลเริ่มใช้บังคับได้ดำเนินการเรียบร้อยแล้ว

2. อนุสัญญานี้จะเริ่มใช้บังคับสามสิบวันหลังจากวันที่ได้มีการบอกกล่าวถึงในวรรค 1 และจะมีผลบังคับ

(ก) ในฟินแลนด์

(1) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีที่ได้มีการหัก ณ ที่จ่าย เงินได้ที่ได้รับในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมของปีปฏิทินถัดจากปีซึ่งอนุสัญญามีผลใช้บังคับ;

- (2) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ จะเก็บภาษีได้สำหรับปีภาษีใดๆ ที่เริ่มในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีซึ่งอนุสัญญามีผลใช้บังคับ;

(จ) ในประเทศไทย

- (1) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ซึ่งได้จ่ายในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีซึ่งอนุสัญญามีผลใช้บังคับ
- (2) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีอื่นๆ สำหรับปีรัษฎากรหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมของปีปฏิทินถัดจากปีซึ่งอนุสัญญามีผลใช้บังคับ

ข้อ 28

การเลิกใช้

อนุสัญญานี้จะคงใช้บังคับตลอดไปจนกระทั่งได้มีการบอกเลิกโดยรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐใดรัฐหนึ่ง รัฐผู้ทำสัญญาของรัฐใดรัฐหนึ่งอาจบอกเลิกอนุสัญญานี้โดยทางการทูตด้วยแจ้งการเลิกอย่างน้อย 6 เดือน ก่อนสิ้นสุดปีปฏิทินใดๆ ภายหลังจากระยะเวลา 5 ปี นับจากวันที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับในกรณีเช่นนั้นอนุสัญญานี้จะสิ้นสุดผลบังคับ

(ก) ในฟินแลนด์

- (1) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีที่ได้มีการหัก ณ ที่จ่าย เงินได้ที่ได้รับในหรือหลังจากวันวันแรกของเดือนมกราคมของปีปฏิทินถัดจากปีซึ่งได้มีการบอกเลิก
- (2) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้อื่นๆ ภาษีที่เก็บสำหรับปีภาษีใดๆ เริ่มในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีซึ่งได้มีการบอกเลิก

(จ) ในประเทศไทย

- (1) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ซึ่งได้จ่ายในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีซึ่งได้มีการบอกเลิก และ
- (2) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีอื่นๆ สำหรับปีรัษฎากรหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีซึ่งได้มีการบอกเลิก

เพื่อเป็นพยานแก่กรณีนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องเพื่อกรณีนี้ ได้ลงนามอนุสัญญานี้

ทำขึ้นคู่กันเป็นสองฉบับที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ยี่สิบห้า เดือนเมษายน ปีพุทธศักราชสองพันห้าร้อยยี่สิบแปด เป็น
ภาษาอังกฤษ

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา

ร้อยตรีประพาส ลิมปะพันธ์

Jermu Laine

(ประพาส ลิมปะพันธ์)

(Jermu Laine)

รักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

พิธีสาร

ในขณะที่ลงนามในอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้ วันที่ได้มีการตกลงระหว่าง
รัฐบาลของสาธารณรัฐฟินแลนด์กับรัฐบาลของราชอาณาจักรไทย ผู้ลงนามข้างทำยนี้ ได้ยินยอมตกลงกันว่าบทบัญญัติต่อ
ไปนี้จะประกอบเป็นส่วนหนึ่งของอนุสัญญา

ส่วนขยายของข้อ 5

ได้มีการตกลงกันเพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 6 ข้อ 5 "ส่วนใหญ่" ให้เป็นที่เข้าใจว่าหมายความว่ากิจกรรมที่
บุคคลนั้นประกอบเพื่อวิสาหกิจที่นอกเหนือไปจากวิสาหกิจที่อ้างถึงในวรรคนั้นมีความสำคัญน้อย เมื่อเทียบกับกิจกรรมที่
ผู้นั้นประกอบเพื่อวิสาหกิจที่ระบุไว้ในวรรคนั้น จนอาจถือได้ว่าเพื่อความมุ่งประสงค์ในภาคปฏิบัติทั้งปวง บุคคลผู้นั้น
ทำงานเพียงเพื่อวิสาหกิจฝ่ายหลังเท่านั้น

ส่วนขยายของข้อ 5 และ ข้อ 6

ให้เป็นที่เข้าใจว่า ที่ทำการเพาะปลูกเลี้ยงสัตว์หรือไร่สวน ในกรณีของประเทศไทยเพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ
7 ของอนุสัญญาจะถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรตามที่กล่าวถึงในข้อ 5 ของอนุสัญญา ภายใต้กฎหมายภาษีของ
ประเทศฟินแลนด์ เงินได้จากการเกษตรหรือป่าไม้ให้ถือว่าเป็นเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ ในทำนองเดียวกันเพื่อความมุ่ง
ประสงค์ของอนุสัญญา เงินได้จากการเกษตรหรือป่าไม้ที่ประกอบกิจการในประเทศฟินแลนด์จะถือว่าเป็นเงินได้จาก
อสังหาริมทรัพย์

ส่วนขยายของข้อ 17

เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ตามที่อ้างถึงในวรรค 4 ของข้อ 17 หลักฐานของการให้การอุดหนุนในกรณีที่มีข้อสงสัยจะต้องยื่นต่อรัฐซึ่งกิจกรรมได้มีการกระทำนั้น ตามที่ได้มีการตกลงกันโดยวิธีการเพื่อความตกลงร่วมกันของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสอง

ในกรณีของประเทศไทย คำว่ากองทุนสาธารณะ ให้รวมถึงเงินจากองค์กรหรือสถาบันการกุศล

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา

ร้อยตรีประพาส ลิ้มปะพันธ์

Jermu Laine

(ประพาส ลิ้มปะพันธ์)

(Jermu Laine)

รักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ